

Склад команди:
«НИВА» Вінниця

Президент клубу — В. Тичко
 В.о головного тренера — В. Атаманюк
 Тренери — О. Кацман,
 Ю. Сивуха

Воротарі:

№ В. Циткін (1966)
 № О. Остапенко (1977)
 № Ю. Сивуха (1958)

Захисники:

№ В. Кондратюк (1975)
 № В. Запорожченко (1969)
 № С. Боровський (1970)
 № І. Руснак (1966)
 № І. Макогон (1969)
 № О. Соболев (1968)
 № С. Новиков (1980)

Півзахисники:

№ О. Рябцев (1974)
 № В. Бровченко (1976)
 № О. Лактіонов (1971)
 № А. Марченко (1968)
 № А. Корпоной (1966)
 № Ю. Бондаренко (1972)
 № Є. Бурхан (1971)
 № Л. Федоров (1963)
 № В. Комарницький (1981)

Нападаючі:

№ Б. Фінкель (1968)
 № Є. Ястребинський (1969)
 № О. Бессараб (1978)
 № М. Єрмак (1976)
 № О. Бабійчук (1973)

Склад команди:
«ПОЛІГРАФТЕХНІКА» Олександрія

Президент клубу — М. Лавренко
 Головний тренер — С. Марусин
 Начальник команди — О. Перегелиця
 Тренер — Г. Іщенко

Воротарі:

№ О. Діброва (1966)
 № О. Михайлів (1971)

Захисники:

№ О. Авдеев (1972)
 № С. Гецько (1971)
 № Ю. Гура (1976)
 № О. Єрмаков (1969)
 № Д. Копецький (1974)
 № О. Ляшенко (1976)
 № О. Яременко (1966)

Півзахисники:

№ С. Бондарчук (1975)
 № С. Бурименко (1970)
 № В. Мельниченко (1973)
 № С. Новиков (1971)
 № М. Федорко (1970)
 № В. Чернишенко (1974)

Нападаючі:

№ С. Гасанов (1967)
 № Р. Кірпіков (1974)
 № В. Максимов (1970)
 № Ю. Миколаєнко (1965)
 № С. Нікончук (1972)
 № О. Сендель (1977)
 № В. Тимченко (1968)

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ
 «НИВА» ВІННИЦЯ

ФУТБОЛ
 7-а першість України. Перша ліга

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
 МІСЬКИЙ СТАДІОН

16 червня 1998 року.
 Початок матчу о 18.00

41-й тур

«НИВА»
 Вінниця

«ПОЛІГРАФТЕХНІКА»

Олександрія

ПРОГРАМА

№ 23 (203)

Найнижчі ціни в регіоні!

Чекаємо вас
 за адресою:
 м. Вінниця,
 вул. Генерала Арабея, 3,
 тел: 35-62-90, 35-01-64

СВОБОДА

© Центральний міський стадіон
 © Прес-служба ФК «НИВА» (Вінниця)

Дизайн та верстка: «МакЛайн»
 т. 27-56-46

Тираж:
 100 прим.

Друк: «Офсет»
 т. 27-88-46

ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН

Турнірна таблиця станом на 16 червня 1998 року

	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	СК Миколаїв	38	29	5	4	90-22	92
2	Динамо-2	38	25	9	4	76-26	84
3	Металіст	38	24	10	4	65-24	82
4	Сталь	39	22	5	12	86-50	71
5	Нива	38	21	6	11	55-31	69
6	Нафтовик	38	17	10	11	48-42	61
7	ФК Черкаси	38	17	10	11	43-36	61
8	Полісся	38	19	4	15	51-58	61
9	ЦСКА-2	38	17	5	16	53-38	56
10	Волинь	38	16	7	15	48-41	55
11	Явір	38	17	4	17	43-43	55
12	Металург	38	16	4	18	38-57	52
13	ФК Львів	38	15	6	17	58-42	51
14	Поліграфтехніка	39	14	8	17	47-45	50
15	Кремінь	39	15	5	19	50-50	50
16	Шахтар	39	15	4	20	64-70	49
17	Десна	38	12	11	15	38-50	47
18	Буковина	38	11	11	16	32-46	44
19	Зоря	38	10	5	23	38-77	35
20	Верховина	38	7	11	20	37-67	32
21	Авангард-Індустрія	38	4	4	30	14-91	16
22	Хімік	38	3	4	31	26-90	13

40-й тур 11 червня

Полісся — Нива	2	1
Кремінь — Динамо-2	1	2
Поліграфтехніка — Десна	2	2
Зоря — Металург	1	2
Авангард-Індустрія — СК Миколаїв	1	4
ФК Черкаси — Волинь	1	1
ЦСКА-2 — Буковина	4	0
Металіст — Нафтовик	1	0
Хімік — Явір	0	3
ФК Львів — Сталь	2	1
Верховина — Шахтар	3	4

41-й тур 16 червня

Явір — ФК Львів	□	□
Нафтовик — Верховина	□	□
Буковина — Металіст	□	□
Волинь — Хімік	□	□
СК Миколаїв — ФК Черкаси	□	□
Металург — ЦСКА-2	□	□
Десна — Зоря	□	□
Динамо-2 — Авангард-Індустрія	□	□
Полісся — Кремінь	□	□
Нива — Поліграфтехніка	□	□

Найближчі матчі з участю «Ниви»

Першість України. 42-й тур. «Нива» — «Кремінь».	19 червня.
Першість України. 43-й тур. «Авангард-Індустрія» — «Нива».	25 червня.
Першість України. 44-й тур. «Зоря» — «Нива».	28 червня.

КОМАНДА, ЗДАТНА «ВИСТРЕЛИТИ» У БУДЬ-ЯКОМУ МАТЧІ

Шість сезонів «Поліграфтехніки»

Роки	Ліга	І	В	Н	П	М'ячі	Очки	Місце
1992/тр. «А»	Перша	26	11	8	7	25-27	30	3
1992/93	Перша	42	19	10	13	69-39	48	6
1993/94	Перша	38	22	11	5	62-22	55	3
1994/95	Перша	42	18	8	16	59-37	62	8
1995/96	Перша	42	23	7	12	69-37	76	4
1996/97	Перша	46	17	14	15	55-50	65	10

Незважаючи на свій відносно молодий вік («Поліграфтехніка» заснована у 1990 році), сьогоднішніх суперників вінничан по праву відносять до найбільш міцних, цікавих і майстерних команд України. І це не просто красиві слова, а слова, підтвержені турнірними показниками олександрійців у першостях країни. За шість проведених у першій лізі сезонів колектив Кіровоградської області тричі реально претендував на підвищення у класі, але через низку об'єктивних і суб'єктивних причин зупинявся за крок до заповітної мети. Знаючи справжні можливості олександрійців і просто фантастичну любов до футболу президента ФК Миколи Миколайовича Лавренка, дозволимо собі пофантазувати, що «Поліграфтехніка» у вищій лізі виглядала б не гірше, ніж деякі інші команди, які тут грають.

Десяте місце минулої першості було розцінено в Олександрії, як негативний результат. Однак мандат довір'я головному тренеру колективу Юрію Ковалю був продовжений і він запевнив, що в новому сезоні справи підуть краще. Було проведено певну кадрову реконструкцію в команді і на місяць вчорашніх лідерів запрошено нових виконавців. Закінчуючи розмову про шосту першість, відзначимо лише футболістів, які мають кращі показники у сезоні. До них відносимо О. Яременка — 46 ігор, 10 забитих м'ячів, В. Максимова — 43/8, В. Чернишанка — 43/3, Ю. Гуру — 42/8, Ю. Миколаєнка — 38/9...

Надії керівництва клубу на вдалий старт 7-ї першості розтанули як осінній туман після перших же турів. «Поліграфтехніка» почала втрачати очки не тільки у виїзних матчах, а й у домашніх і після вояжу за маршрутом Чернівці-Луцьк Юрію Ковалю довелося залишити пост головного тренера команди. Правда, довго це місце не було порожнім — взяти штурвал управління ко-

мандою запропонували Сергію Марусину, котрий раніше працював з колективом другої ліги — СК «Одеса». Новий «головний» до серйозних «хірургічних» заходів не вдався, тим більше, що, ознайомившись з командою під час календарних зустрічей, прийшов до висновку, що «Поліграфтехніка» має потенціал для поліпшення якості гри. Підвищилась дисципліна в колективі, з'явився певний малюнок загальнокомандних дій і олександрійці поступово почали підійматися турнірними сходинками. Двадцять три футболісти виходили в складі «Поліграфтехніки» у першому колі і семи з них вдалося зіграти всі матчі (21): Діброві, Авдеву, Яременку, Єрмакову, Сахарову, Гурі, Мельниченку...

Підготовка олександрійської команди до другого кола першості пройшла як на українській землі (Олександрія, Ужгород), так і за кордоном (Німеччина, Болгарія). У її тренувальному таборі з'явилися С. Гецько і С. Гасанов з «Верховини», С. Бурименко і О. Ляшенко із СК «Миколаїв», «тріо» з хмельницького «Поділля» — М. Федорко, О. Сендель, В. Тимченко і добре відомий вінницькому вболівальнику Д. Коpecьчак, який раніше виступав за «Інтергал» і «Ниву». Новачки припали до вподоби олександрійцям і були зараховані в штат команди.

Завдання на цей сезон для футболістів «Поліграфтехніки» широтою масштабу не відзначаються — зайняти максимально високе місце в десятці провідних команд ліги. І це зрозуміло, оскільки і новому наставнику, і запрошеним гравцям потрібен час з тим, щоб обжитися на кіровоградській землі, «притертися» один до одного на футбольному полі... Думаємо, олександрійцям вдасться у найкоротші строки вирішити всі свої проблеми і знову накреслити перед собою високі плани у першості.

Віталій Комарницький:

«Своє життя пов'язую тільки з футболістом»

Чи можна перебувати під враженням від гри 17-річного хлопчини весь вечір, яку він продемонстрував не в матчі професійних команд, а всього лиш у рядовому поєдинку першості області? Ви знаєте — можна. А вся справа в тому, що з 30 футболістів, які вийшли того дня на поле в складі обох команд, саме цей хлопчина вирізнявся не по роках зрілою, вдумливою, технічно і тактично грамотною грою.

Спостерігаючи за ним ось уже рік, відзначав для себе, що юний вінницький футболіст наділений спортивним талантом, має бажання працювати і грати. Але вважав, що юнак не доріє ще до дорослого футболу, а тільки перебуває на його початкових стадіях. Признаюсь, що пропустив процес трансформації півзахисника «Ниви-2» від початкуючого до справжнього, що зрештою, лише приємно здивувало. Висновок визрів сам собою — місце в команді першої ліги та юнацькій збірній України належить по праву цьому гравцеві, ім'я якого — Віталій Комарницький.

— Віталій, що для тебе означає футбол?

— Це моє захоплення, стан моєї душі. Футбол — це і дозволя, і думки, і перша справжня робота, яка, сподіваюся, в подальшому дозволить проявити себе в житті.

— Твої перші спортивні кроки нерозривно пов'язані з ФК «Нива», вони дозволили тобі перейти від молодшої групи ДЮСШ до складу головної команди. Що, на твою думку, сприяло цьому прогресу — талант, праця, «везіння»?

— Вважаю, що без хоча б мінімального Божого дару футболістом стати неможливо, як і поетом, актором, художником... Але дар цей так і залишається незатребуваним, якщо його не розвивати і не вдосконалювати. Тому основною базою в досягненні яких-небудь успіхів визначаю передусім працю. Повірте, я не проводжу розмежувань між тренуваннями та іграми чи то в «Академіку-Ниві», «Ниві» або «Фортуні». Знаю одне: готуватись і виступати необхідно з повною викладкою як у юнацькій збірній, так і в подільських клубах... А без везіння також ніяк не можна. «Невезучим» щастя усміхається тільки в одноіменному французькому фільмі з участю П'єра Рішара.

— Зарахування до складу колективу, який очолює Олександр Іщенко, викликало бурю приємних відчуттів?

— Справді, ця подія стала для мене несподіваною і, звичайно, приємною. Потрапити в колектив, у якому практично кожен футболіст вважа-

Віталій Комарницький — півзахисник. Народився 2.08.1981 року у м. Вінниця. У футболі з семи років. Перші тренери — Ю.П. Мисак, В.С. Рева. Виступав за команди: «Нива-2» (Вінниця), «Фортуна» (Шаргород). Член юнацької збірної України. Не одружений.

ється майстром, що має за плечима досвід виступів у вищій лізі, європейських турнірах і навіть у збірній України — чим не радість і гордість? Перебувати разом з ними завжди почесно і відповідально, та й футбольне навчання проходить значно швидше.

— Потрапляючи в протокольний список «вісімнадцяти», мабуть, відчуваєш себе по-іншому? Не побоюєшся, що у випадку виходу на поле гра не складеться, розгубишся?

— Хвилювання є, а от страху — ні. Чесно, навіть не знаю, чому. Можливо у моєму настроюванні на матчі зіграв нехай і мінімальний, але досвід підготовки до зустрічей у складі збірної, шаргородської «Фортуни». Але ще є бажання перевірити свої сили на високому рівні, який присутній у першій українській лізі.

— Віталію, як складаються у тебе

справи в збірній (U-16) України?

— Збірна нашого віку практично закінчила свої виступи і, на жаль, на мінорній ноті. З нашим складом ми просто зобов'язані були виходити з групи фінальної частини першості Європи-98 у Шотландії, але, як знаєте, не склалося. Горджуся, що є вратарем її основного складу, що надавав футболку української команди, яка нічим не відрізняється від футболки національної збірної.

Валентин Луценко на останніх зборах підкреслив, що базою для формування Олімпійської збірної стане склад колишньої юнацької, тобто «нашої» і обнадіяв деяких хлопців, в тому числі й мене,

перспективою оглядин. Залишається сподіватись, що запрошення від головного тренера збірної буде, а мені, в свою чергу, вдасться виправдати високе довір'я.

— *Мрія Віталія Комарницького?*

— Найзаповітніша (нехай наді мною і будуть підсміюватись в команді) — стати чемпіоном світу у складі української команди. А в найближчих планах — отримати місце і закріпитися в «основі» вінницької «Ниви», вийти в її рядах у вищу лігу. І просто — навчитися грати в добротний, красивий, улюблений мною футбол.

ВІДЛУННЯ МИНУЛИХ БАТАЛІЙ

Вінницька «Нива» та олександрійська «Поліграфтехніка» сьогодні поміряються силами в четвертий раз. Цікавим є той факт, що кожен з цих поєдинків варто розглядати крізь призму боротьби двох суперників, одного з яких по праву відносять до провідних команд першої ліги («Поліграфтехніка»), а другий («Нива») вдруге в своїй історії ставить завдання підвищення в класі.

Матч першого кола 7-ї першості відбувся в Олександрії 11 серпня минулого року і закінчився нульовою нічиєю, яку в ніякому разі не слід вважати мирною. Шість попереджень виніс арбітр матчу тернопільчанин Ігор Бокий гравцям обох команд, не раз і не два йому довелося вступати в діалоги з капітанами вінницького та олександрійського колективів з тим, щоб через них пригасити емоції розпашілих футбо-

лістів. Додайте до всього вищесказаного не реалізований 11-метровий штрафний удар у виконанні О. Яременка на 40-й хвилині, постійні репліки місцевих уболівальників, які знають майже половину особового складу «Ниви» на чолі з наставником колективу О. Іщенком в обличчя, і стане ясно, наскільки складним видався цей поєдинок для подолян. Варто відзначити, що нічийний результат загаданого матчу необхідно вважати закономірним і його у Вінниці на той час було визнано задовільним.

Не в менш гострій боротьбі пройли зустрічі сьогоднішніх суперників і в сезоні 1992/93 років. Так, у Вінниці було зафіксовано перемогу господарів поля — 3:0 (Косовський — 2, Шубін). В Олександрії матч завершився знову перемогою подолян — 1:0 і його героєм став ... Юрій

Миколаєнко, котрий відзначився на 25 хвилині зустрічі.

Прогнозувати підсумок сьогоднішнього поєдинку — справа невдячна. Впевнено можна сказати лише те, що і підопічні Олександра Іщенка і Сергія Марусина докладуть максимум зусиль для досягнення сприйнятного для себе результату.

Так Миколаєнко забивав за вінницьку «Ниву»

